

overfor Spørgsmaalet om en senere Lukketid end den nugældende paa denne Dag er blevet fremhævet, at der herved vilde beredes Handelslærlingeskolernes Undervisning Vanskeligheder, idet disse Skoler — foruden Mandag, Tirsdag og Torsdag Aften — tillige giver Undervisning om Fredagen. Hindres Aftenundervisningen paa denne Dag, maa den *enten* omlægges til Onsdag, hvad der ikke er heldigt, da Eleverne derved bliver beslaglagte 4 Aftener i Træk, *eller* til Lørdag, hvad hverken Lærere eller Elever vil sætte Pris paa. Og Tanken om en tidligere Lukketid end den nugældende om Lørdagen har fra adskillige af Erhvervsrepræsentanternes Side mødt ikke ringe Modstand. For adskillige Udvalgsmedlemmer har Sagen derfor stillet sig saaledes, at deres Stilling til Spørgsmaalet om Fredagslukningen maatte blive paavirket af det Resultat, man kom til med Hensyn til Lørdagen og omvendt; under disse Forhold har det været naturligt under Udvalgets Forhandlinger at behandle Spørgsmaalet om Lukketiden paa Fredage og paa Dage før en af Folkekirkens Helligdage under eet.

Spørgsmaalet om Lukketiden paa Lørdage er utvivlsomt det Spørgsmaal, der indenfor Udvalget har rejst den stærkeste Meningsudveksling. Af Repræsentanterne for Handels- og Kontormedhjælperne er det med Styrke blevet gjort gældende, at Tidspunktet nu maatte være inde til at fastsætte en betydelig tidligere Lukketid om Lørdagen end den nugældende under Hensyn til den Udvikling, der har fundet Sted vedrørende Arbejdstidslovgivningen, og til at Handelsmedhjælperne burde have tilstrækkelig Tid ikke alene til deres rent faglige Uddannelse, men ogsaa til en mere almindelig social Uddannelse. Fra denne Side i Udvalget er anført, at en Regel herom sikkert ikke vil kunne skade Handelen, og at mulige Ulemper ved den utvivlsomt hurtigt vil vise sig at forsvinde, naar først Befolkningen har vænnet sig til de ændrede Forhold. Det er derhos anført, at det da heller ikke paa de Steder i Udlandet, hvor man allerede nu har tidlig Lukning om Lørdagen, har vist sig at have nogen som helst skadelig Indflydelse paa Handelen; det handlende Publikum køber ikke mindre af den Grund, men maa blot lægge Indkøbene paa et andet Tidspunkt af Dagen. Den sene Lørdagslukning maa i Virkeligheden anses som en Reminiscens fra den Tid, da Lørdagen var Lønningsdag, og kan derfor ikke længere begrundes paa rimelig Maade. I og for sig vilde faste Arbejdstidsregler, der paa en ganske anderledes gennemgribende Maade end nu begrænsede Medhjælpernes Arbejdstid, være paa sin Plads, og paa Baggrund heraf maa de paagældende Udvalgsmedlemmer anse saavel deres Krav om 4-Lukning om Lørdagen som deres øvrige Krav om ændrede Lukketidsregler som moderate.

Fra Handelens Repræsentanter er det her overfor blevet gjort gældende, at man ikke kan drage nogen Slutninger fra de Lande, hvor man allerede nu har tidlig Lørdagslukning, idet Lørdagslukningens Moderland, England, i det væsentlige kun lukker tidligt om Lørdagen paa Kontorer og inden for Storhandelen, medens man i mange Detailforretninger og navnlig i alle Levnedsmiddelforretninger holder længere aabent om Lørdagen. Heller ikke kan man drage nogen Sammenligning med Forholdene i Norge, hvor den Adskillelse, som paa Grund af Landets topografiske Forhold er tilstede mellem de forskellige Retskredse, har gjort det muligt at indføre Særordninger for hver af disse. For adskillige Branchers Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at Omsætningen om Lørdagen er mindst 4 Gange saa stor som paa Ugens andre Dage, og det maa anses som givet, at langt den væsentligste Del finder Sted efter Kl. 6. Navnlig har Tanken om en tidlig Lørdagslukning mødt stærk Modstand fra Landhandelens Repræsentanter. Det er anført, at fra alle Sider, hvor Spørgsmaalet har været rejst overfor Kunderne, har disse paa det stærkeste udtalt sig imod en tidlig Lørdagslukning, og at Købmændene ikke kunde se bort fra de Ønsker, som deres Kunder saaledes har udtalt, da Købmændene er til for Kundernes Skyld og derfor maa søge i videst muligt Omfang at efterkomme